

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΘΕΝΤΙΚΩΝ

Φαρμακονήσι 20 Ιανουαρίου 2014. Σκάφος που μεταφέρει τουλάχιστον 28 μετανάστες βυθίζεται ύστερα από τη ρυμούλκηση του από το λιμενικό και 12 από αυτούς καταλήγουν νεκροί. Οι επιζήσαντες μιλούν για τους δολοφόνους του λιμενικού που είτε τους εμπόδιζαν να επιβιβαστούν είτε τους παρακολουθούσαν να πνίγονται.

Οι νεκροί αυτοί έρχονται να προστεθούν στην ατελείωτη λίστα δολοφονημένων μεταναστών και μεταναστριών στα σύνορα αλλά και εντός του ελλαδικού χώρου. Ο θάνατός τους, λοιπόν, δεν είναι άλλη μία τραγωδία ή ένα ακόμα ατυχές γεγονός. Είναι η συνέχεια της μεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους όπως έχει διαμορφωθεί από τις πρώτες κιόλας ροές μεταναστών και περιλαμβάνει από ακραία εκμετάλλευση για την ανοικοδόμηση της χώρας μέχρι και θάνατο.

Σε συνθήκες κρίσης, ο αριθμός των μεταναστών που ως περιττοί εξοντώνονται μεγαλώνει και αντίστοιχα υποτιμάται δόλο και πιο έντονα η εργασία και η ζωή περισσότερων ντόπιων και μεταναστών εργατών. Στο αναβαθμισμένο επίπεδο της βίας που απαιτούν οι καιροί έρχονται να συνδράμουν οι κρατικές και παρακρατικές συμμορίες. Έτσι, τα πογκρόμ των μεταναστών με τον ξένιο δία, τα βασανιστήρια, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και οι ωμές δολοφονίες από φασίστες λειτουργούν αφενός καταστρέφοντας πλεονάζον εργατικό δυναμικό και αφετέρου συμβάλλοντας στην πειθάρχηση, την υποτίμηση και κατά συνέπεια την καλύτερη διαχείριση και εκμετάλλευση των υπόλοιπων μεταναστών και ντόπιων εργατών. Η αποτελεσματικότητα της παραπάνω στρατηγικής, βέβαια, δε θα ήταν δυνατή χωρίς την ταυτόχρονη διαδικασία εκφασισμού της κοινωνίας –με την απαραίτητη συνδρομή των ΜΜΕ και τον ιδεολογικό πόλεμο που αυτά εξαπολύουν– που εξασφαλίζει σε διαφορετικό βαθμό είτε την αποδοχή των παραπάνω από ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας είτε την ένοχη σιωπή της.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ

Για εμάς, που δεν αναγνωρίζουμε εθνικά σύνορα και διαχωρισμούς αλλά θέσεις μάχης στον ταξικό πόλεμο που διεξάγεται, το ιδεολόγημα της εθνικής καθαρότητας και η ενίσχυση του μύθου της εθνικής ενότητας, που προωθείται από τα πάνω σε βάρος της ταξικής αλληλεγγύης, προσφέρει εύφορο έδαφος για τη διαίρεση της εργατικής τάξης και οδηγεί στην ψευδαίσθηση πως έχουμε τα ίδια ταξικά συμφέροντα με τα αφεντικά μας απλώς και μόνο επειδή στην ταυτότητα γράφει έλληνας.

ΕΕΝΟΙ

Επιλέγουμε έτσι να αντισταθούμε στην βαρβαρότητα και να υπερασπιστούμε οργανωμένα τα ταξικά μας συμφέροντα μαζί με τους μετανάστες και τους υπόλοιπους καταπιεσμένους κόντρα στον κοινωνικό κανιβαλισμό, την απάθεια και την ουδετερότητα.

Στις νάρκες του Έβρου, στον πάτο του Αιγαίου χτίζεται η ασφάλεια του κάθε Ευρωπαίου

